

Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

► **B**

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Δεκεμβρίου 1991

για τα επικίδυνα απόβλητα

(91/689/ΕΟΚ)

(ΕΕ L 377 της 31.12.1991, σ. 20)

Τροποποιείται από:

	Επίσημη Εφημερίδα		
	αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
► <u>M1</u> Οδηγία 94/31/ΕΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1994	L 168	28	2.7.1994
► <u>M2</u> Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 18ης Ιανουαρίου 2006	L 33	1	4.2.2006

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Δεκεμβρίου 1991

για τα επικίνδυνα απόβλητα

(91/689/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Ρ,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι, με την οδηγία 78/319/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Μαρτίου 1978 περί των τοξικών και επικίνδυνων αποβλήτων ⁽⁴⁾, θεσπίστηκαν κοινοτικοί κανόνες για τη διάθεση των επικίνδυνων αποβλήτων· ότι, για να ληφθεί υπόψη η πείρα που αποκτήθηκε από την εφαρμογή αυτής της οδηγίας στα κράτη μέλη, πρέπει να τροποποιηθούν οι εν λόγω κανόνες και ν' αντικατασταθεί η οδηγία 78/319/ΕΟΚ με την παρούσα οδηγία·

ότι το ψήφισμα του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1990 για την πολιτική διαχείρισης των αποβλήτων ⁽⁵⁾ και το πρόγραμμα δράσης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σε θέματα περιβάλλοντος, το οποίο αποτέλεσε το αντικείμενο του ψηφίσματος του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών που συνήλθαν στα πλαίσια του Συμβουλίου στις 19 Οκτωβρίου 1987 για τη συνέχιση και υλοποίηση μιας πολιτικής και ενός προγράμματος δράσης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στον τομέα του περιβάλλοντος (1987—1992) ⁽⁶⁾, προβλέπουν κοινοτική δράση με σκοπό τη βελτίωση των όρων διάθεσης και διαχείρισης των επικίνδυνων αποβλήτων·

ότι οι γενικοί κανόνες που ισχύουν για τη διαχείριση των αποβλήτων, οι οποίοι καθορίζονται στην οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1975 περί των στερεών αποβλήτων ⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 19/156/ΕΟΚ ⁽⁸⁾, ισχύουν και για τη διαχείριση των επικίνδυνων αποβλήτων·

ότι η ορθή διαχείριση των επικίνδυνων αποβλήτων απαιτεί συμπληρωματικούς κανόνες, οι οποίοι θα είναι αυστηρότεροι, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ιδιαίτερη φύση αυτών των αποβλήτων·

ότι, για να καταστεί πιο αποτελεσματική η διαχείριση των επικίνδυνων αποβλήτων στην Κοινότητα, είναι αναγκαίο να καθοριστεί και να διαμορφωθεί σε ενιαία βάση ο ορισμός για τα επικίνδυνα απόβλητα σύμφωνα με την αποκτηθείσα πείρα·

ότι ο έλεγχος της διάθεσης και της αξιοποίησης των επικίνδυνων αποβλήτων πρέπει να εξασφαλίζεται όσον το δυνατόν πληρέστερα·

ότι η προσαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο πρέπει να μπορεί να γίνεται γρήγορα και ότι η επιτροπή που συγκροτήθηκε με την οδηγία 75/442/ΕΟΚ πρέπει επίσης

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 295 της 19. 11. 1988 σ. 8 και ΕΕ αριθ. C 42 της 22. 2. 1990, σ. 19.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 158 της 26. 6. 1989, σ. 238.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 56 της 6. 3. 1989, σ. 2.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 84 της 31. 3. 1978, σ. 43.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. C 122 της 18. 5. 1990, σ. 2.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. C 328 της 7. 12. 1987, σ. 1.

⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 47.

⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 78 της 26. 3. 1991, σ. 32.

▼B

να έχει αρμοδιότητα να προσαρμόζει τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας σ' αυτή την πρόοδο,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία καταρτίζεται δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ και έχει ως αντικείμενο την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ελεγχόμενη διαχείριση των επικίνδυνων αποβλήτων.
2. Με την επιφύλαξη της παρούσας οδηγίας, η οδηγία 75/422/ΕΟΚ ισχύει για τα επικίνδυνα απόβλητα.
3. Ο όρος «απόβλητα» και οι άλλοι όροι που χρησιμοποιούνται στην παρούσα οδηγία ορίζονται όπως στην οδηγία 75/442/ΕΟΚ.
4. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως «επικίνδυνα απόβλητα» νοούνται:
 - τα απόβλητα που περιλαμβάνονται σε κατάλογο ο οποίος θα καταρτιστεί με τη διαδικασία του άρθρου 18 της οδηγίας 75/422/ΕΟΚ και θα βασίζεται στα παραρτήματα I και II της παρούσας οδηγίας, το αργότερο έξι μήνες πριν από την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Τα απόβλητα αυτά πρέπει να έχουν μία ή περισσότερες από τις ιδιότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα III. Ο κατάλογος θα λαμβάνει υπόψη την προέλευση και σύνθεση των αποβλήτων καθώς και, ενδεχομένως, τις οριακές τιμές συγκέντρωσης. Ο κατάλογος αυτός θα επανεξετάζεται κατά περιόδους και, εφόσον χρειάζεται, θα αναθεωρείται με την ίδια διαδικασία,
 - όλα τα άλλα απόβλητα τα οποία κατά τη γνώμη ενός κράτους μέλους παρουσιάζουν κάποια από τις ιδιότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα III. Οι περιπτώσεις αυτές θα κοινοποιούνται στην Επιτροπή και θα επανεξετάζονται με τη διαδικασία του άρθρου 18 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ με στόχο την αναπροσαρμογή του καταλόγου.
5. Τα οικιακά απόβλητα εξαιρούνται από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας. Μετά από πρόταση της Επιτροπής, το Συμβούλιο θα θεσπίσει ειδικούς κανόνες που θα λαμβάνουν υπόψη την ιδιαίτερη φύση των οικιακών αποβλήτων, όχι αργότερα από το τέλος του 1992.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να απαιτείται η καταγραφή και η αναγνώριση των επικίνδυνων αποβλήτων σε κάθε τοποθεσία όπου γίνεται η απόθεση (απόρριψη) τους.
2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να απαιτείται από τους φορείς και τις επιχειρήσεις που διαθέτουν, αξιοποιούν, συλλέγουν ή μεταφέρουν επικίνδυνα απόβλητα να μην αναμειγνύουν τις διάφορες κατηγορίες επικίνδυνων αποβλήτων, ούτε να αναμειγνύουν επικίνδυνα με μη επικίνδυνα απόβλητα.
3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, η ανάμειξη επικίνδυνων αποβλήτων με άλλα επικίνδυνα απόβλητα ή με άλλα απόβλητα, ουσίες ή ύλες, επιτρέπεται μόνον προκειμένου να τηρηθούν οι διατάξεις που προβλέπει το άρθρο 4 της οδηγίας 775/442/ΕΟΚ, και ιδίως προκειμένου να βελτιωθούν οι συνθήκες ασφαλείας κατά τη διάθεση ή την αξιοποίηση των αποβλήτων αυτών. Η εργασία αυτή υπόκειται στις προϋποθέσεις αδείας των άρθρων 9, 10 και 11 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ.
4. Σε περίπτωση που τα απόβλητα αυτά είναι ήδη αναμειγμένα με άλλα απόβλητα ουσίες ή ύλες, πρέπει να γίνεται διαχωρισμός, εάν αυτό είναι εφικτό από τεχνική και οικονομική άποψη, και, εφόσον χρειάζεται, για τη συμμόρφωση με το άρθρο 4 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ.

Άρθρο 3

1. Η παρέκκλιση από τις προϋποθέσεις αδείας για φορείς ή επιχειρήσεις που αναλαμβάνουν τη διάθεση, των δικών τους αποβλήτων όπως προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ δεν ισχύει για τα επικίνδυνα απόβλητα της παρούσας οδηγίας.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, ένα κράτος μέλος δύναται να μην επιμένει στην τήρηση του άρθρου 10 της εν λόγω οδηγίας για φορείς ή επιχειρήσεις που αξιοποιούν απόβλητα τα οποία καλύπτει η παρούσα οδηγία:

— εάν το κράτος μέλος θεσπίζει γενικούς κανόνες που ορίζουν το είδος και την ποσότητα των αποβλήτων και καθορίζει τους ειδικούς όρους (οριακές τιμές περιεκτικότητας επικίνδυνων ουσιών στα απόβλητα, οριακές τιμές εκπομπής, είδος δραστηριότητας), καθώς και άλλες αναγκαίες απαιτήσεις για την πραγματοποίηση διαφόρων μορφών αξιοποίησης και

— εάν το είδος ή οι ποσότητες αποβλήτων και οι τρόποι αξιοποίησης είναι τέτοιοι ώστε να τηρούνται οι όροι του άρθρου 4 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ.

3. Οι φορείς ή επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 καταχωρούνται σε μητρώο των αρμόδιων αρχών.

4. Εάν ένα κράτος μέλος προτίθεται να εφαρμόσει την παράγραφο 2, οι κανόνες που αναφέρονται στην εν λόγω παράγραφο κοινοποιούνται στην Επιτροπή το αργότερο τρεις μήνες πριν από την έναρξη της ισχύος τους. Η Επιτροπή συμβουλευεται τα κράτη μέλη. Υπό το πρίσμα των διαβουλεύσεων αυτών, η Επιτροπή θα προτείνει την επίτευξη συμφωνίας για τους κανόνες αυτούς σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ.

Άρθρο 4

1. Το άρθρο 13 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ ισχύει και για τους παραγωγούς επικίνδυνων αποβλήτων.

2. Το άρθρο 14 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ ισχύει και για τους παραγωγούς επικίνδυνων αποβλήτων και για κάθε φορέα ή επιχείρηση που εκτελεί μεταφορές επικίνδυνων αποβλήτων.

3. Το μητρώο που αναφέρεται στο άρθρο 14 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ πρέπει να διατηρείται επί τρία έτη τουλάχιστον, εξαιρουμένης της περιπτώσεως των φορέων ή επιχειρήσεων οι οποίες πραγματοποιούν μεταφορές επικίνδυνων αποβλήτων που υποχρεούνται να τηρούν τα μητρώα αυτά για δώδεκα τουλάχιστον μήνες. Τα δικαιολογητικά της εκτέλεσης των εργασιών διαχείρισης αποβλήτων πρέπει να χορηγούνται όποτε ζητούνται από τις αρμόδιες αρχές ή προηγούμενο κάτοχο.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ούτως ώστε, κατά τη συλλογή, τη μεταφορά και την προσωρινή αποθήκευση, τα απόβλητα να είναι καταλλήλως συσκευασμένα και η επισήμανσή τους να γίνεται σύμφωνα με τους ισχύοντες διεθνείς και κοινοτικούς κανόνες.

2. Όσον αφορά τα επικίνδυνα απόβλητα, οι έλεγχοι της συλλογής και της μεταφοράς που διεξάγονται σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ αφορούν ιδίως την προέλευση και τον προορισμό των επικίνδυνων αποβλήτων.

▼B

3. Εάν τα επικίνδυνα απόβλητα μεταφέρονται, πρέπει να συνοδεύονται από έντυπο αναγνώρισης με τις ενδείξεις που αναγράφονται στο μέρος Α του παραρτήματος Ι της οδηγίας 84/631/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 6ης Δεκεμβρίου 1984 για την επιτήρηση και τον έλεγχο εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας των διασυνοριακών μεταφορών επικίνδυνων αποβλήτων ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 86/279/ΕΟΚ ⁽²⁾.

Άρθρο 6

1. Σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, οι αρμόδιες αρχές καταρτίζουν, είτε χωριστά είτε στο πλαίσιο των γενικών σχεδίων διαχείρισης των αποβλήτων, σχέδια για τη διαχείριση των επικίνδυνων αποβλήτων, τα οποία και δημοσιεύουν.

2. Η Επιτροπή προβαίνει σε συγκριτική αξιολόγηση των σχεδίων αυτών, ιδίως όσον αφορά τις μεθόδους διάθεσης και αξιοποίησης. Θέτει δε τις πληροφορίες αυτές στη διάθεση των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών, τα οποία το ζητούν.

Άρθρο 7

Στις περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης ή σοβαρού κινδύνου, τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα, συμπεριλαμβανομένων, ενδεχομένως, προσωρινών παρεκκλίσεων από την παρούσα οδηγία, προκειμένου τα επικίνδυνα απόβλητα να μην αποτελέσουν απειλή κατά του πληθυσμού ή του περιβάλλοντος. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τις εν λόγω παρεκκλίσεις.

Άρθρο 8

1. Στα πλαίσια της έκθεσης που προβλέπει το άρθρο 16 παράγραφος 1 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ και βάσει ερωτηματολογίου που καταρτίζεται σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

2. Εκτός από τη συγκεκριμένη έκθεση που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, η Επιτροπή υποβάλλει, ανά τριετία, έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

▼M2**▼B***Άρθρο 9*

Οι τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες για να προσαρμοστούν τα παραρτήματα της παρούσας οδηγίας στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο καθώς και για την αναθεώρηση του καταλόγου των αποβλήτων, που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 4, θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 18 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ.

*Άρθρο 10***▼M1**

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από τις 27 Ιουνίου 1995. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

▼B

2. Τα μέτρα αυτά, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή εκδίδονται από τα κράτη μέλη.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 326 της 13. 12. 1984, σ. 31.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 4. 7. 1986, σ. 13.

▼B

3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

▼M1

Άρθρο 11

Η οδηγία 78/319/ΕΟΚ καταργείται από τις 27 Ιουνίου 1995.

▼B

Άρθρο 12

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ Ή ΓΕΝΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΠΟΥ ΚΑΤΑΤΑΣΣΟΝΤΑΙ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥΣ Ή ΤΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΙ (*) (ΤΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΥΓΡΗ Η ΣΤΕΡΕΑ ΜΟΡΦΗ Ή ΩΣ ΙΛΥΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι.Α.

Απόβλητα που παρουσιάζουν κάποια από τις ιδιότητες που αναγράφονται στον κατάλογο του παραρτήματος ΙΙΙ και τα οποία συνίστανται από:

1. Ανατομικά μέρη: απόβλητα νοσοκομείων ή άλλων ιατρικών δραστηριοτήτων
2. Φαρμακευτικά προϊόντα, φάρμακα, κτηνιατρικά προϊόντα
3. Προϊόντα συντήρησης του ξύλου
4. Βιοκτόνα και φυτοφάρμακα
5. Κατάλοιπα προϊόντων που χρησιμοποιούνται ως διαλύτες
6. Οργανοαλογονούχες ουσίες που δεν χρησιμοποιούνται ως διαλύτες εκτός των αδρανών πολυμερισμένων υλών
7. Κυανιούχα άλατα βαφής μετάλλων
8. Ορυκτέλαια και ορυκτές ελαιώδεις ουσίες (π.χ. ιλύς κατεργασίας μετάλλων κ.λπ.)
9. Μείγματα ελαίου/νερού ή υδρογονάνθρακα/νερού, γαλακτώματα
10. Ουσίες που περιέχουν PCB ή/και PCT (π.χ. διηλεκτρικά κ.λπ.)
11. Πισσώδεις ουσίες που προέρχονται από εργασίες διύλισης, απόσταξης ή πυρόλυσης (π.χ. υποστήματα απόσταξης κ.λπ.)
12. Μελάνες, χρωστικές ουσίες, πιγμέντα, βαφές, λάκες, βερνίκια
13. Ρητίνες, λατέξ, πλαστικοποιητές ουσίες, κόλλες/συγκολλητικές ουσίες
14. Μη αναγνωριζόμενες ή/και νέες χημικές ουσίες που δεν προέρχονται από δραστηριότητες έρευνας, ανάπτυξης και εκπαίδευσης και των οποίων οι επιπτώσεις στον άνθρωπο ή/και στο περιβάλλον δεν είναι γνωστές (π.χ. απόβλητα εργαστηρίου κ.λπ.)
15. Πυροτεχνικά προϊόντα και άλλες εκρηκτικές ύλες
16. Χημικές ουσίες που χρησιμοποιούνται στη φωτογραφία και στην επεξεργασία φωτογραφικών προϊόντων
17. Κάθε υλικό μολυσμένο από ένα προϊόν της οικογένειας των πολυχλωριωμένων διβενζοφουρανίων
18. Κάθε υλικό μολυσμένο από ένα προϊόν της οικογένειας των πολυχλωριωμένων διβενζο-παρα-διοξινών

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι.Β.

Απόβλητα που περιέχουν ένα από τα συστατικά του παραρτήματος ΙΙ, έχουν τις ιδιότητες του παραρτήματος ΙΙΙ και συνίστανται σε:

19. Σάπωνες, λιπαρές ουσίες, κηρούς ζωικής ή φυτικής προέλευσης
20. Μη αλογονούχες οργανικές ουσίες που δεν χρησιμοποιούνται ως διαλύτες
21. Ανόργανες ουσίες χωρίς μέταλλα ή μεταλλικές ενώσεις
22. Σκωρίες ή/και τέφρες
23. Γαίες, άργιλος ή άμμος, συμπεριλαμβανομένης της ιλύος από τον καθαρισμό βυθών
24. Μη κυανιούχα άλατα βαφής μετάλλων
25. Μεταλλικές σκόνες ή κονιορτοί
26. Εξαντλημένα καταλυτικά υλικά

(*) Ορισμένες επαναλήψεις ως προς τα σημεία του παραρτήματος ΙΙ γίνονται σκοπίμως.

▼B

27. Υγρά ή υλίες που περιέχουν μέταλλα ή μεταλλικές ενώσεις
28. Απόβλητα επεξεργασίας για την καταπολέμηση της ρύπανσης (π.χ. σκόνες φίλτρων αέρος κ.λπ.) εκτός των σημείων 29, 30 και 33
29. Ιλίες πλύσης αερίων
30. Ιλίες εγκαταστάσεων καθαρισμού υδάτων
31. Κατάλοιπα από τη διαδικασία αφαίρεσης του άνθρακα
32. Κατάλοιπα στηλών ιονανταλλαγής
33. Ιλίες καθαρισμού που δεν έχει υποστεί επεξεργασία ή που δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί στη γεωργία
34. Κατάλοιπα καθαρισμού δεξαμενών ή/και υλικού
35. Μολυσμένο υλικό
36. Μολυσμένα δοχεία (π.χ. συσκευασίες, φιάλες αερίου κ.λπ.) που περιείχαν ένα ή περισσότερα από τα συστατικά που αναφέρονται στο παράρτημα II
37. Συσσωρευτές και άλλα ηλεκτρικά στοιχεία
38. Φυτικά έλαια
39. Αντικείμενα που προέρχονται από την επιλεκτική συλλογή οικιακών αποβλήτων, τα οποία παρουσιάζουν ένα από τα χαρακτηριστικά του παραρτήματος III
40. Κάθε άλλο απόβλητο που περιέχει οποιοδήποτε από τα συστατικά που απαριθμούνται στο παράρτημα II και οποιαδήποτε από τις ιδιότητες του παραρτήματος III.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΠΟΥ ΚΑΘΙΣΤΟΥΝ ΤΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ I.B. ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΟΤΑΝ ΤΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΑΥΤΑ ΕΧΟΥΝ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ III (*)

Απόβλητα που έχουν ως συστατικά:

- C1 Το βηρύλλιο, ενώσεις βηρυλλίου
- C2 Τις ενώσεις βαναδίου
- C3 Τις ενώσεις εξασθενούς χρωμίου
- C4 Τις ενώσεις κοβαλτίου
- C5 Τις ενώσεις νικελίου
- C6 Τις ενώσεις χαλκού
- C7 Τις ενώσεις ψευδαργύρου
- C8 Το αρσενικό, ενώσεις αρσενικού
- C9 Το σελήνιο, ενώσεις σεληνίου
- C10 Τις ενώσεις αργύρου
- C11 Το κάδμιο, ενώσεις καδμίου
- C12 Τις ενώσεις κασσιτέρου
- C13 Το αντιμόνιο, ενώσεις αντιμονίου
- C14 Το τελούριο, ενώσεις τελουρίου
- C15 Τις ενώσεις βαρίου, εκτός του θειικού βαρίου
- C16 Τον υδράργυρο, ενώσεις υδραργύρου
- C17 Το θάλλιο, ενώσεις θαλλίου
- C18 Το μόλυβδο, ενώσεις μολύβδου
- C19 Τα ανόργανα θειούχα άλατα
- C20 Τις ανόργανες ενώσεις φθορίου, εκτός του φθοριούχου ασβεστίου
- C21 Τα ανόργανα κυανιούχα άλατα
- C22 Τα εξής αλκαλικά μέταλλα ή αλκαλικές γαίες: λίθιο, νάτριο, κάλιο, ασβέστιο, μαγνήσιο σε καθαρή μορφή
- C23 Τα όξινα διαλύματα ή τα οξέα σε στερεά μορφή
- C24 Τα βασικά διαλύματα ή οι βάσεις σε στερεά μορφή
- C25 Τον αμίαντο (σκόνη και ίνες)
- C26 Το φωσφόρο: ενώσεις φωσφόρου εκτός των ανόργανων φωσφορικών αλάτων
- C27 Τα μεταλλοκαρβονύλια
- C28 Τα υπεροξειδία
- C29 Τα χλωρικά άλατα
- C30 Τα υπερχλωρικά άλατα
- C31 Τα νιτρίδια
- C32 Τα PCB ή/και PCT
- C33 Τα φαρμακευτικά ή κτηνιατρικά προϊόντα
- C34 Τα βιοκτόνα και τα φυτοφάρμακα (π.χ. τα παρασιτοκτόνα κ.λπ.)
- C35 Τις μολυσματικές ουσίες
- C36 Τα κρεόζωτα
- C37 Τα ισοκυανικά και τα θειοκυανικά άλατα
- C38 Τις κυανιούχες οργανικές ενώσεις (π.χ. νιτρίλια κ.λπ.)
- C39 Τις φαινόλες και τις φαινολικές ενώσεις
- C40 Τους αλογονούχους διαλύτες
- C41 Τους μη αλογονούχους οργανικούς διαλύτες
- C42 Τις οργανοαλογονούχες ενώσεις, εκτός των αδρανών πολυμερισμένων υλών και των άλλων ουσιών που αναφέρονται στο παρόν παράρτημα

(*) Ορισμένες επαναλήψεις ως προς τους γενικούς τύπους αποβλήτων του παραρτήματος I γίνονται σκοπίμως.

▼B

- C43 Τις αρωματικές ενώσεις, τις πολυκυκλικές και ετεροκυκλικές οργανικές ενώσεις
- C44 Τις αλειφατικές αμίνες
- C45 Τις αρωματικές αμίνες
- C46 Τους αιθέρες
- C47 Τις εκρηκτικές ουσίες, εκτός των ουσιών που αναφέρονται σε άλλο σημείο του παρόντος παραρτήματος
- C48 Τις οργανικές ενώσεις θείου
- C49 Όλα τα προϊόντα της οικογένειας των πολυχλωριωμένων διβενζοφουρανίων
- C50 Όλα τα προϊόντα της οικογένειας των πολυχλωριωμένων διβενζο-παραδιοξίνων
- C51 Τους υδρογονάνθρακες και τις οξυγονούχες, αζωτούχες ή/και θειούχες ενώσεις τους που δεν αναφέρονται αναλυτικά στο παρόν παράρτημα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΑΗΤΩΝ

- H1 «Εκρηκτικό»: ουσίες και παρασκευάσματα που μπορούν να εκραγούν όταν έλθουν σε επαφή με φλόγα ή που είναι περισσότερο ευαίσθητες στις κρούσεις και τις τριβές από το δινιτροβενζόλιο.
- H2 «Οξειδωτικό»: ουσίες και παρασκευάσματα τα οποία, όταν έλθουν σ' επαφή με άλλες ουσίες, ιδίως εύφλεκτες ουσίες, παρουσιάζουν ισχυρή εξώθερμο αντίδραση.
- H3-A «Πολύ εύλεκτο»: ουσίες και παρασκευάσματα:
- σε υγρή κατάσταση, των οποίων το σημείο ανάφλεξης είναι κατώτερο των 21 °C (συμπεριλαμβανομένων των εξαιρετικά εύφλεκτων υγρών) ή
 - που μπορούν να θερμανθούν και τελικά να αναφλεγούν στον αέρα υπό κανονική θερμοκρασία χωρίς τη βοήθεια ενέργειας ή
 - σε στερεά κατάσταση, που μπορούν να αναφλεγούν εύκολα με σύντομη επενέργεια μιας πηγής ανάφλεξης και τα οποία εξακολουθούν να καίγονται ή να καταναλώνονται μετά την απομάκρυνση της πηγής ανάφλεξης ή
 - σε αέρια κατάσταση, που είναι εύφλεκτα στον αέρα υπό κανονική πίεση ή
 - τα οποία, όταν έλθουν σε επαφή με το νερό ή με υγρό αέρα, δημιουργούν ευκόλως εύφλεκτα αέρια σε επικίνδυνες ποσότητες.
- H3-B «Εύφλεκτο»: υγρές ουσίες και παρασκευάσματα των οποίων το σημείο ανάφλεξης είναι τουλάχιστον 21 °C και δεν υπερβαίνει τους 55 °C.
- H4 «Ερεθιστικό»: μη διαβρωτικές ουσίες και παρασκευάσματα οι οποίες, σε άμεση, παρατεταμένη ή επανειλημμένη επαφή με το δέρμα ή τους βλεννογόνους, μπορούν να προκαλέσουν φλεγμονή.
- H5 «Επιβλαβές»: ουσίες και παρασκευάσματα των οποίων η εισπνοή, κατάποση ή εισχώρηση στο δέρμα είναι δυνατόν να συνεπάγεται περιορισμένους κινδύνους.
- H6 «Τοξικό»: ουσίες και παρασκευάσματα των οποίων η εισπνοή, κατάποση ή εισχώρηση στο δέρμα είναι δυνατόν να συνεπάγεται σοβαρούς κινδύνους, παροδικού ή χρονίου χαρακτήρα, ή ακόμη και το θάνατο (συμπεριλαμβανομένων των πολύ τοξικών ουσιών και παρασκευασμάτων).
- H7 «Καρκινογόνο»: ουσίες ή παρασκευάσματα οι οποίες, με εισπνοή, κατάποση ή εισχώρηση στο δέρμα μπορούν να προκαλέσουν καρκίνο ή να αυξήσουν τη συχνότητά του.
- H8 «Διαβρωτικό»: ουσίες και παρασκευάσματα οι οποίες, σε επαφή με ζωντανούς ιστούς, μπορούν να ασκήσουν καταστρεπτική επίδραση σ' αυτούς.
- H9 «Μολυσματικό»: ύλες που περιέχουν ανθεκτικούς μικροοργανισμούς ή τις τοξίνες τους, οι οποίοι είναι γνωστό ή υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστευτεί ότι προκαλούν ασθένειες στον άνθρωπο ή σε άλλους ζώντες οργανισμούς.
- H10 «Τερατογόνο»: ουσίες ή παρασκευάσματα οι οποίες, με εισπνοή, κατάποση ή εισχώρηση στο δέρμα, μπορούν να δημιουργήσουν μη κληρονομικές συγγενείς δυσμορφίες ή να αυξήσουν τη συχνότητά τους.
- H11 «Μεταλλαξογόνο»: ουσίες ή παρασκευάσματα οι οποίες, με εισπνοή, κατάποση ή εισχώρηση στο δέρμα, μπορούν να προκαλέσουν κληρονομικά γενετικά ελαττώματα ή να αυξήσουν τη συχνότητά τους.
- H12 Ουσίες ή παρασκευάσματα τα οποία, όταν έλθουν σε επαφή με το νερό, τον αέρα ή με ένα οξύ, εκλύουν τοξικό ή πολύ τοξικό αέριο.
- H13 Ουσίες ή παρασκευάσματα τα οποία, μετά από διάθεση, μπορούν να δημιουργήσουν, με οποιοδήποτε μέσο, μια άλλη ουσία, π.χ. ένα προϊόν έκπλυσης, το οποίο έχει ένα από τα χαρακτηριστικά που αναφέρθηκαν προηγουμένως.
- H14 «Οικοτοξικό»: ουσίες και παρασκευάσματα που παρουσιάζουν ή είναι δυνατόν να παρουσιάσουν άμεσο ή μελλοντικό κίνδυνο για έναν ή περισσότερους τομείς του περιβάλλοντος.

▼B**Σημειώσεις**

1. Οι χαρακτηρισμοί «τοξικό» (και «πολύ τοξικό»), «επιβλαβές», «διαβρωτικό» και «ερεθιστικό» αποδίδονται σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στο παράρτημα VI μέρος I.A. και μέρος II.B της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1967 περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί ταξινόμησης, συσκευασίας και επισήμανσης των επικίνδυνων ουσιών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 79/831/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽²⁾.
2. Όσον αφορά την απόδοση των χαρακτηρισμών «καρκινογόνο», «τερατογόνο» και «μεταλλαξογόνο» και βάσει των γνώσεων που υπάρχουν προς το παρόν, δίδονται συμπληρωματικές διευκρινίσεις στον οδηγό ταξινόμησης και επισήμανσης επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων του παραρτήματος VI (μέρος II.Δ) της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 83/467/ΕΟΚ της Επιτροπής⁽³⁾.

Μέθοδοι δοκιμής

Οι μέθοδοι δοκιμής αποσκοπούν στο να δώσουν συγκεκριμένη σημασία στους ορισμούς του παραρτήματος III.

Πρέπει να χρησιμοποιούνται οι μέθοδοι που περιγράφονται στο παράρτημα V της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 84/449/ΕΟΚ της Επιτροπής⁽⁴⁾, ή από τις μεταγενέστερες οδηγίες της Επιτροπής σχετικά με την προσαρμογή της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ στην τεχνική πρόοδο. Οι μέθοδοι αυτές βασίζονται στις εργασίες και τις συστάσεις των αρμόδιων διεθνών οργανισμών, και ιδίως του ΟΟΣΑ.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 196 της 16. 8. 1967, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 259 της 15. 10. 1979, σ. 10.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 257 της 16. 9. 1983, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 251 της 19. 9. 1984, σ. 1.